

Lederen har ordet

Slår dere opp på Statoils internettside (statoil.com) og klikker dere inn på organisasjonskartet kommer det opp en oversikt som viser mennenes verden i det likestilte Norge. Helge Lund troner på toppen. Organisasjonen er delt inn i fire store ansvarsområder pluss en stab. Alle de fire ansvarsområdene ledes av en mann. I staben knyttet til Helge Lund er det fire personer. En av disse er en kvinne! Hvilket under! Tenk at de greidde å få plass til en kvinne - en kvinne blant 9 menn i året 2004! Det blir jo hele 10 prosent kvinnerepresentasjon. STATOILS ledelse har tydeligvis ikke hørt om 40 prosent kvinnerepresentasjon som et hensiktsmessig mål i organisasjoner og styrer.

I et annet stort konsern i Norge, Telenor, står det visstnok ikke særlig bedre til. Avisene beretter om "Kvinneopprør i Telenor" der konsernledelsen består av Jon Fredrik Baksaas og syv andre - hvorav en er kvinne. En nylig utført undersøkelse viser at kvinnelige ledere i Telenor føler at de blir satt på sidelinjen. Beslutninger tatt i møter blir ikke alltid fulgt opp, i stedet fortsetter diskusjonen i uformelle nettverk. Viktige avgjørelser blir fattet utenfor de formelle møtefora som kvinnene ikke er en del av.

Norsk Kvinnesaksforening (NKF) feirer 120 år i år. Mange i Norge mener at kvinnesakskvinnene har nådd alle sine mål, og nærmest bør trekke inn årene og hvile på sine laurbær. De to korte historiene viser en annen virkelighet. En virkelighet som vi ikke skulle tro ville være mulig i Norge anno 2004 - etter at likestillingsloven har virket i 25 år. Vi kan bare konstatere at kampen for likestilling mellom kjønnene ikke er sluttført. Vi må stadig være villige til å kjempe på nye arenaer!

Berit Kvæven
leder NKF

Fortsatt norsk støtte til krisesenteret i Bucuresti

Gleden var stor da vi på forsommeren i år mottok brev fra Utenriksdepartementet om at de hadde imøtekommet vår søknad om midler til krisesenteret i Apaca, Bucuresti.

Dette innebærer at senteret får støtte også i sitt tredje driftsår; ett år lenger enn opprinnelig forutsatt. Vi tolker dette som at senteret drives godt og at norske utenriksmyndigheter anser det som viktig at vi kan bidra til å sikre finansiering inntil rumenske myndigheter selv kan overta ansvaret. Det må skje fra andre halvår 2005.

Jeg vil for min del fremheve den store innsatsen som senterets leder, Gabriela Kubinschi, legger ned. Hun er en av de mest fremtredende talskvinnene i Romania i forhold til å påpeke omfanget av vold mot kvinner og barn som et samfunnsproblem som krever tiltak. Jeg har selv sett videoopptak av henne på rumenske tv-debatter og i rumenske aviser og ukeblader (... og de er mange). Vi kan være stolte av at NKF har bidratt til å etablere det første krisesenteret - med heldøgns tilbud - i Bucuresti! Nå er det kommet ytterligere to, hvorav Canada gir driftsstøtte til det sist etablerte. Etter mønster av Norge, sies det.

"Vårt" senter drives i tett samarbeid med den medisinske poliklinikken som Gabriela også leder. Dette har flere fordeler, blant annet for kvinnene som søker tilflukt på senteret fordi de får lett tilgang til nødvendig medisinsk behandling. Senteret tilbyr både psykologisk og juridisk rådgivning til kvinnene. Slik rådgivning får de ofte lenge etter at de har hatt nødopphold på senteret. At Gabriela er en anerkjent lege med gode kontakter

mot fremtredende leger og myndighetspersoner, er nok en forutsetning for at senteret har fått stor synlighet og tillit. Krisesenteret samarbeider godt med sykehus i Bucuresti som sender kvinner videre til senteret. De har også fått til et godt samarbeid med politiet; noe som slett ikke var noen selvfølge! Jeg er imponert over hva de får til med små midler, og den entusiasmen som vises både på Apaca-senteret og på andre sentre der det tilbys rådgivning og hjelp til mishandlede kvinner.

Gabriela og hennes nærmeste medarbeidere er også blitt inkludert i norsk 17. mai-feiring og andre begivenheter i regi av Norges ambassade! Vi har god grunn til å takke både vår forhenværende og nåværende ambassadør og deres medarbeidere for stor støtte og positiv oppfølging av krisesenteret!

Til slutt vil jeg benytte denne anledningen til å takke for pengegaver til senteret både fra Gunhild Ramm Reistad/Drammen Kvinnesaksforening og fra Karen Sofie Brynnildsen (medlem av OKF). Karen Sofie var ikke snauere enn at hun "påla" sine gjester på 90-årsdagen sin å gi pengebidrag til krisesenteret i stedet for å gi gave til henne. På denne måten fikk hun samlet inn nesten 6000 kr! Jeg kan garantere at pengene kommer godt med og at de brukes på fornuftig måte.

Christine Hjortland
(NKF's prosjektansvarlige)